

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

24. 06. 2024 - 30. 06. 2024

motto týdne:

„ Kde je tvůj poklad, bude i tvé srdce.“

PONDĚLÍ 24. 06. slavnost narození svatého Jana Křtitele

Iz 49,1-6; Žl 139 (138), 1-3.13-14ab.14c-15; Sk 13,22-26 Komentář: **Lk 1,57-66**
.80 *Poté, co otec dítěte souhlasil s navrženým jménem, mohl konečně promluvit. To nedostatek víry způsobil, že tenkrát oněměl. Také nám při nedostatku odvahy přijmout nové věci hrozí oněmění a sterilita.*

ÚTERÝ 25. 06. blah. Doroty Monovinske, vdovy, reklúzy, mystičky

Mt 7,6.12-14; Žl 48,2-3a.3b-4.10-11 Komentář: **2 Král 19,9b-11.14-21.31-35a.36**
Vychloubání asyrského krále, který měl za sebou tolik vítězství, nám může být povědomé. Odpovědí na to je modlitba. Odpovědí Boha na výsměch je porážka, a to nejen Asyřanů.

STŘEDA 26. 06. sv. Jana a Pavla, mučedníků

Mt 7,15-20; Žl 119,33.34.35.36.37.40 Komentář: **2 Král 22,8-13; 23,1-3**
Nalezená kniha Zákona vyvolala ve společnosti „zemětřesení“. Dokáže mě podobně Boží slovo pohnat k akci? Neberu jej pouze jako jednu z nabídek v mobilu nebo tabletu?

ČTVRTEK 27. 06. sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve

Mt 7,21-29; Žl 79,1-2.3-5.8.9 Komentář: **2 Král 24,8-17**
Podobnou likvidací posvátných předmětů prošly mnohé kostely a kláštery u nás v 50. letech minulého století. Ale Hospodin i dnes vysvobozuje své věrné a zachraňuje ty, kdo o to stojí.

PÁTEK 28. 06. památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka

Mt 8,1-4; Žl 137,1-2.3.4-5.6 Komentář: **2 Král 25,1-12** *I dnes leccos vyvolává otázky: jak to může Bůh dopustit? Zničení Jeruzaléma v 6. století před Kristem nám ukazuje, že i z periferie (vinařů, oráčů) může vzejít obroda.*

SOBOTA 29. 06. slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Sk 12,1-11; Žl 34, 2-3.4-5.6-7.8-9; 2 Tim 4,6-8.17-18 Komentář: **Mt 16,13-19**
Ježíš svěřuje Petrovi tím větší pravomoci, čím pevnější je jeho vyznání. Tato odpovědnost za církev mě naplňuje radostí!

13. neděle v mezidobí - Cyklus B - 30. 06. 2024

Nestalo se nám či našim blízkým, že jsme pochybovali o víře? Např. zda je Ježíš skutečný mesiáš, který má moc nad zlem a smrtí? Proč tomu tak je a co dělat, když přichází pochybnosti? Modleme se dnes za pochybující a za „opěrné“ body,

na kterých se solidní víra dá postavit.

1. ČTENÍ

Knihy Moudrosti patří k nejmladším textům Starého zákona (cca 150 př. Kr.) a obsahuje pozdní židovskou teologii. Náš úryvek vybírá ze dvou míst úvodu knihy, kde zazní téma smrti spravedlivého. Autor obhájí spravedlivé a vysvětluje, jak se Bůh dívá na jednání svévolníků.

MDr 1,13-15; 2,23-25

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Ale všechno stvořil, aby to bylo; stvořené věci na světě přinášejí prospěch, jed zhouby v nich není; ani smrt na zemi nevládne. Spravedlnost smrti nepodléhá. Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal ho jak obraz vlastní přirozenosti, ale d'áblou závistí přišla smrt na svět, zakusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.

ŽALM 30,2+4.5-6.11+12a+13b

Modlitba za vysvobození z područí smrti je vždy velice emocionální. Tak je tomu i ve slovech tohoto žalmu.

Odpověď: Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

- **Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.**

Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

- **Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, a vzdávejte díky jeho svatému jménu!**

Vždyť jeho hněv trvá chvíli, ale jeho laskavost po celý život, zvečera se uhostí pláč, zítřka však jástot.

- **Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, pomoz mi, Hospodine!**

Můj nárek jsi obrátil v tanec, Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel nejprve popsal, jak velký dar připravili v Makedonii pro církev v Judsku (Sk 11,29; 24,17), a nyní vybízí Korintány ke stejné sbírce. Výzva není teorií ekonomie, ale ukazuje principiální požadavek solidarity mezi křesťany.

2 Kor 8,7.9.13-15

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře i ve slově, v poznání, ve vší horlivosti a lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky. Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby. Nebylo by totiž dobré, že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do ní upadli. Spíše má nastat jakési vyrovnání: za nynějších okolností to, co vám přebývá, jim prospěje

v nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná, jak stojí v Písmu: „Kdo nasbíral mnoho, tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl nedostatek.“

EVANGELIUM

Ježíšovo vyučování formou podobenství (4. kapitola) vystřídala série zázraků (5. kapitola): On má moc nad přírodou, démony a nyní se ukáže jeho moc nad nemocí, a dokonce nad smrtí! Nejde o zábavné představení, ale o upevnění ve víře, proto Pán apeluje právě na ni.

Mk 5,21-43

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Mo-je dceruška umírá. Pojd', vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla (zázračná) moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a po-věděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, (zbavena) svého neduhu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé (z domu představeného synagogy) se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, je-nom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k tomu představeného synagogy a viděli tam rozruch, (lidí), jak pláčou a velmi nařikají. Vešel do-vnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel (do světnice), kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. (Lidé) byli úžasem jako bez sebe. (Ježíš) jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

K ZAMYŠLENÍ

Je legitimní, když lidé pochybují. Ale pochybnost nepřichází proto, abychom rovnou zavrhlí předmět pochybnosti, ale abychom ověřili jeho pravost. Je třeba, abychom si dali práci a hledali odpovědi na otázky víry. Kristus před očima svědků uzdravuje a zbavuje pout smrti. I dnes k takovým událostem dochází, jen nejsou tolik vidět. Možná i proto, že nepřicházíme s pokorou a nadějí ke Kristu a neprosíme o znamení, která by naši víru upevnila. Žena s neduhem i otec nemocné dcerky přišli s vírou, s nadějí, že Ježíš s tím něco dokáže učinit.